

drøm for mig. En ledende Politiker er et Lands Lænehund. Han kommer aldrig selv udenfor Porten.“

Professor Bendix var en meget omstændelig Fortæller, og Enslev tabte hurtigt Taalmodigheden. Han havde virkelig aldrig selv været udenfor Landegrænsen. Han havde ingen Trang haft til at lære andre Lande og Folk at kende; og selv hans Landsmænd interesserede ham i Grunden først, naar de var bleven Vælgere. Med sin mistænksomme Natur vovede han desuden ikke at slippe hverken Fjender eller Venner af Syne og holdt sig til Hjemmet af Frygt for Sammensværgelser og Baghold.

Midt under Professorens Beskrivelse af en pompøs Pavemesse i Peterskirken afbrød han ham med Spørgsmaalet om, hvad han mente om de Besværgelser, der fra Befolkningens Side var rejst mod en Distriktslæge Gaardbo paa Fyn.

„De er jo Formand for Medicinalraadet og faar altsaa Sagen til Bedømmelse. Hvorledes ser De paa Spørgsmaalet?“

Professor Bendix kendte endnu ikke noget til Sagen, hvorfor Enslev med et Par Ord satte ham ind i, hvad det drejede sig om.

„Det har forøvrigt vist sig, at det ogsaa her er Præstepartiet, der er ude paa Rov. Det vil sikkert blive nødvendigt at undersøge det Forhold nærmere, forinden der fældes nogen Dom. I det hele taget, Professor Bendix — De har naturligvis gjort den samme Erfaring som jeg, at naar man begynder at rode op i en tvivlsom Affære,